

denne Ordning vilde have store praktiske Garnisonsvanskeligheder, skal jeg ikke kunne afgjøre, men har dog ikke villet undlade at henstille disse Bemærkninger til den ærede Ministers Overveielse. Jeg tror, at det er en overordentlig stor Ulempe, naar man i Virkeligheden skal regne med 3, saa at blive vant til i den allerførste Tid at maatte regne med 2; der kommer derved en Forskjel ind i alle Forhold, man lærer ikke den rette Haandtering af Regimentet, man faar ikke det Herredømme over Forholdene og Vane deri, som man bør have, og det her foreslaaede vilde dog for saa vidt ikke koste mere, end det nu koster, som det er en mindre Indfaldelse end den, der nu foreslaas at skulle finde Sted. For saa vidt man vilde samle Bataillonerne i Leiren, hvor der da vilde blive 15 Batailloner i Stedet for 10 og vindes en langt fyldigere Uddannelse, idet Regimenterne var fuldstændig samlede under deres Chef, da vilde der vistnok derfor optaa nogle Udgifter, men disse vilde opveies derved, at man hvert andet Aar undlod den paatænkte Indfaldelse paa 20 Dage af Reservebataillonerne. Med Hensyn til Hærens Kammer skal jeg udtale, at jeg paa det Nøieste har gjennemgaaet denne Del af Forslaget, og jeg tror at kunne udtale, at naar man tager Hensyn til Alt, hvad der behøves afgivet, ville Afdelingerne have det tilstrækkelige Antal Befalingsmænd til ikke blot at kunne uddanne deres Mandskab, men tillige til at blive førte paa en forsvaerlig Maade, uden at man kan sige, at der gjennemgaaende er nogen som helst Luxus tilstede. Naar jeg skulde anføre et Punkt, hvor jeg kunde antage, at der var Noget overflødig, vilde det være med Hensyn til Brigadestabene, der under de almindelige Forhold vistnok ikke behøve at være saa store, som det her er foreslaaet; derimod skal jeg give det ærede Medlem, der sidder foran mig (Anfær) Ret i, at Regimentsstabene vistnok ere noget smaa, men det forekommer mig dog, at de i Fredstid ere store nok, og der er jo Titet i Veien for, at man, naar Krigen kommer, kan tage en Ordonnans-officer til; der vil altid kunne findes Sekond-lieutenanter, der kunne ride, og som ere stikfede til denne Tjeneste. I de allerfleste — jeg tror i alle — Stater, hvor man har Brigader og Regimenter, er der ikke Tale om Andet, end at man kun har een Adjutant ved Brigadestaben. Det er ansjort af forskjellige ærede Medlemmer, at der er for mange faste Befalingsmænd, og at det vilde være meget bedre, om man kunde faae en Del, som ikke vare faste, dels fordi de pensionsberettigede Embedsmænds Antal ellers stiger, og dels fordi man mente, at det vilde være mere folkeligt. Med Hensyn til de pensionsberettigede Embeder er det formodentlig gaaet Mange, som det er gaaet mig, ved at høre det ærede Medlem fra Beile, at de bleve stærkt rystede ved at høre det forferdelig høie Tal af nye pensionsberettigede Embedsmænd, han omtalte. Jeg tilstaar, at jeg

ikke forstod det rigtig; men efter de Oplysninger, der ere fremkomne fra den ærede Minister, er det ganske forstaaeligt, hvorledes Tallet kan være kommet frem. Det ærede Medlem mente ogsaa, at vi Militære naturligvis vare meget glade derfor, thi det gif os ligesom en Retor i en Latinsskole, naar man bød ham 10 Læxere, sagde han, lad mig faae dem alle. Dette tror jeg ogsaa, han vilde gjøre, dersom han havde den Overbevisning, at een Læxer vilde være ti Gange for lidt; men ellers tror jeg det rigtigt nok ikke. Dersom det ærede Medlem antager, at det er en Behagelighed at have Befalingsmænd, der gaa og falde over hverandre af Mangel paa Bestjæftigelse, saa kan jeg forsikre ham om, at dette er noget af det Allerubehageligste. Nei, det, der tilskræbes, er at have Befalingsmænd nok til, at det Ansvar, som hviler paa En, ikke skal tyngne formeget, og at man, naar man har udført sin Gjerning saa ivrig og saa godt, man formaar, ikke behøver at sige: min Gjerning bliver daarlig eller utilstrækkelig godt udført, fordi jeg mangler de tilhørende Kræfter. Jeg skulde henstille til den høitærede Minister, om der ikke maatte være indløbet en lille Misforstaaelse et Sted i Lovforslaget ved Hærens Kammer, nemlig med Hensyn til Artilleriet. Det forekommer mig, at der der er to Poster som teknisk Direktør eller Sligt, hvortil der absolut skal benyttes Oberster, medens der er en Stabschef og en Anden til Raadighed, som absolut skulle være Oberstlieutenanter. Nu funde det jo nok tænkes, at den Oberstlieutenant, der stod for Tur til at avancere, og som man ikke af andre Grunde vilde lade være at avancere, da der ikke her som tidligere er Tale om en Pengeforskel, men kun om en Gradforskel, egnede sig mindre til at være teknisk Directeur, medens dette muligen er Tilfældet med en af Oberstlieutenanterne, og det forekommer mig derfor, at det vilde være heldigere, om der her paa disse Pladser kom til at staa Oberst eller Oberstlieutenant, man havde da et noget friere Valg. Saa nu Generalstaben angaar, da spører jo denne saavel i det her foreliggende Lovforslag som i den gjældende Hærplan en meget ambulante Tilværelse. Generalstabens Medlemmer ere jo spadserende fra Baabnene til Generalstaben og fra Generalstaben til Baabnene gjennem de forskjellige Changer. Jeg maa tilstaa, at jeg i det Hele taget aldrig har været nogen stor Ven af denne meget hyppige Skiften, og jeg tror at have Erfaringen for, at den meget let svækker Interessen for det ene og undertiden for dem begge to; men i ethvert Fald vilde jeg sætte megen Pris paa, at denne ambulante Tilstand ikke blev forøget ved Lovforslaget. Saa vidt jeg husker, er det nu muligt i Løbet af sin Karriere at skifte 6 Gange, hvilket allerede er temmelig meget; men efter det her foreliggende Lovforslag er det muligt at kunne gjøre det 7 Gange; det er nemlig imellem Oberst og Kapitan,